

عنوان مقاله:

معرفی برنامه های به نژادی تحمل به شوری پسته در ایران ظرفیت ها، چالش ها و راهبردهای پیشرو

محل انتشار:

اولین همایش ملی شوروژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حجت هاشمی نسب - عضو هیات علمی بخش ژنتیک و به نژادی پژوهشکده پسته، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رفسنجان، ایران

علی اسماعیل پور - عضو هیات علمی بخش ژنتیک و به نژادی پژوهشکده پسته، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رفسنجان، ایران

علی تاج آبادی پور - عضو هیات علمی بخش ژنتیک و به نژادی پژوهشکده پسته، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رفسنجان، ایران

امان اله جوانشاه - عضو هیات علمی بخش ژنتیک و به نژادی پژوهشکده پسته، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رفسنجان، ایران

خلاصه مقاله:

پسته (*Pistacia vera* L.) یکی از مهمترین اقلام صادراتی کشور و عمده ترین محصول تجاری بخش کشاورزی است که با نام ایران پیوندی عمیق خورده و از دیرباز در نقاط مختلف این مرز و بوم کشت و بخشی از تاریخ و فرهنگ ما را تشکیل می دهد. اگرچه پسته را به عنوان گیاهی سازگار با شرایط نامساعد محیطی می شناسند، اما تنش های محیطی به ویژه خشکی و شوری از مهمترین عوامل کاهش تولید و از موانع اصلی دستیابی به پتانسیل واقعی عملکرد این طلای سبز ایران می باشند. بنابراین بهبود تحمل به این تنش های محیطی و معرفی پایه ها و ارقام متحمل از ضرورت ها و اهداف اصلی برنامه های اصلاحی پسته در کشور می باشد. امروزه کشور ایران به عنوان مهم ترین خاستگاه و مرکز تنوع ژنتیکی پسته در دنیا شناخته می شود که غنی ترین ژرم پلاسما دنیا را در دل خود جای داده است. به کارگیری این ذخایر ارزشمند ژنتیکی و آزادسازی توانایی آنها راهکاری مناسب جهت غلبه بر چالش های کنونی و زمینه ساز شکوفایی و تحولی بزرگ در صنعت پسته کشور خواهد بود. هدف از ارائه مقاله حاضر معرفی برنامه های مختلف به نژادی جهت شناسایی و ایجاد ارقام و پایه های متحمل به شوری در پژوهشکده پسته کشور می باشد. برنامه های به نژادی تحمل به شوری پژوهشکده پسته از سال 1377 آغاز و تا به امروز ادامه دارد. این برنامه ها بر مبنای روش های مبتنی بر تنوع موجود و ایجاد تنوع مصنوعی از طریق دورگ گیری درون و بین گونه ای استوار بوده اند و هم اکنون نیز روش های کشاورزی هسته ای و مولکولی در کنار سایر روش های ژنتیک بیومتری جهت افزایش شانس دستیابی به ژنوتیپ های برتر و هدفمندتر ساختن برنامه های پیش رو به کار گمارده شده است که در مطالعه پیشرو به تفصیل به آنها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

پسته، تحمل به شوری، برنامه به نژادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/769509>

